

Міністерство освіти і науки України
Київський національний університет будівництва і архітектури
Комітет з питань організації державної влади, місцевого
самоврядування, регіонального розвитку та містобудування Верховної
Ради України
Інститут держави і права ім. В.М. Корецького НАН України
Фонд інституційного розвитку української науки
ВГО «Ліга інтернів»
Фонд Ебергарда Шьока (ФРН)
Фонд підтримки будівельної галузі (ФРН)
Краківський політехнічний університет ім. Тадеуша Костюшко
(Польща)
Караденізський технічний університет (Туреччина)

УРБАНІСТИЧНИЙ ФОРУМ

ЗБІРНИК НАУКОВИХ ПРАЦЬ

ЧАСТИНА ДРУГА

СТУДЕНТСЬКІ ЧИТАННЯ

КИЇВ 2023

Рекомендовано до друку Вченою радою КНУБА, прот. № 10 від 26.06.2023 р.

Редакційна колегія

Куліков П.М. – д.е.н., проф., ректор КНУБА (голова)

Мьоллер П. – член правління, Директор, Фонд Ебергарда Шьока (Німеччина)

Вайзе Т. – віце-президент Фонду підтримки будівельної галузі

Скрипнюк О.В. – д.ю.н., проф., академік НАПрН, Заслужений юрист України, Інститут держави і права імені В.М. Корецького НАН України

Тарута С.О. – народний депутат України, Президент Асоціації народних депутатів України

Андрєєв С.О. – д.н.держ.упр., проф., КНУБА

Деревінський В.Ф. – д.і.н., проф., КНУБА

Згурська В.Л. – к.п.н., доц., КНУБА

Йелда Айдин Тюрк – PhD, доц., Караденізський технічний ун-т (Туреччина)

Карпунцов В.В. – д.ю.н., проф., КНУБА, ГО «Ліга інтернів»

Кобиларчик Ю. – д.арх, проф., Краківська політехніка (Польща)

Ковальчук О.М. – к.ю.н, доц, КНУ імені Тараса Шевченка

Малкевич А. – д.п.н., проф. (Польща)

Мамедов А.М. – к.т.н., доц., КНУБА

Мамонтов І.О. – к.ю.н., проф., Заслужений юрист України, КНУБА

Марченко М.В. – к.ю.н., Фонд інституційного розвитку української науки, КНУБА

Ноняк М.В. – к.е.н., Інститут держави і права імені В.М. Корецького, КНУБА

Онїщенко Н.М. – д.ю.н., проф., академік НАПрН, Заслужений юрист України, Інститут держави і права імені В.М. Корецького НАН України

Перегада Є.В. – д.п.н., проф., КНУБА

Сердюк Н.А. – д.ю.н., проф., КНУБА

Тригуб Р.М. – к.т.н., доц., КНУБА

Халабуденко О.А. – к.ю.н., доц., КНУБА

Шебек Н.М. – д.арх., проф., КНУБА

Ярошук І.В. – к.і.н., доц., КНУБА

Рецензенти:

Безклубий Ігор Анатолійович – доктор юридичних наук, професор

Дьомін Микола Мефодійович – доктор архітектури, професор

Урбаністичний форум. Зб. наук. пр. За мат. міжнародних наукових конференцій «Просторове планування» (28 квітня 2023 р.) та «Будівельне право» (5 травня 2023 р.). В 2-х ч. Київ–Тернопіль: КНУБА, «Бескиди», 2023. Частина 2 Студентські читання. 287 с.

ЗМІСТ

Бабіченко Д. Роль митця у відбудові повоєнної України: проміжний ракурс	6
Базирін А. Проблеми щільної забудови в населених пунктах та способи їх вирішення	10
Борисенко Є. Руйнування культурної спадщини України – воєнний злочин рф	13
Будник А. Системи позавуличного міського громадського транспорту. Класифікація, приклади	16
Вершина Є., Шуліка Н. Імплементация норм міжнародного права щодо недопущення депортації населення в умовах воєнних дій	42
Гайдаєнко А., Парфентьев В. Правові засади місцевого самоврядування	47
Гармаш В. Вплив воєнних дій на майбутнє урбаністики України	53
Гончар Ю. Корпоративна соціальна відповідальність в умовах післявоєнної відбудови	55
Гончаренко В. Сучасне українське мистецтво та культура під час російсько-української війни, та їх можливий розвиток у післявоєнному періоді ...	61
Гоцький Д. Вплив руйнування міст під час війни на створення нової міської забудови	65
Дідія Д. Напрямки розвитку мистецтва під час післявоєнної відбудови України	67
Зачоса О. Застосування системи розумного міста для відбудови міст України	73
Зимін К. Творчий здобуток діячів культури та мистецтва як чинник впливу на формування містобудівних схем великих міст України (від середини XVI до початку XX ст.).....	81

<i>Іванова В.</i>	
Дослідження становлення української символіки під час подій Революції Гідності	85
<i>Іванюк Ю.</i>	
Цілі сталого розвитку ООН як рамка для розроблення стратегії розвитку сучасного міста (на прикладі м. Київ)	89
<i>Крилова Т.</i>	
Розподіл потоків пішоходів й автотранспорту на різні рівні (зокрема, під землею). Питання безпеки (на прикладі Києва).....	94
<i>Кукушкіна Ю.</i>	
Можливості й виклики післявоєнної відбудови й розвитку України	113
<i>Логвиненко Д.</i>	
Метрополітен майбутнього в просторі міста.....	120
<i>Локшук Д.</i>	
Медіа як інструмент європейської інтеграції	125
<i>Лонська А.</i>	
Тунелі міст Європи.....	129
<i>Майський Д.</i>	
Як архітектори вражень та середовище існування впливають на сприйняття простору індивідом.....	139
<i>Матвійчук А.</i>	
Роль Президента України у національному механізмі захисту прав людини відповідно до статей 102, 104, 106 Конституції України	144
<i>Махновська Д.</i>	
Висвітлення Голодомору 1932-1933 рр. в газеті «The New York Times» англо-американським журналістом Волтером Дюранті	148
<i>Наварчук Я.</i>	
Урбаністичні тенденції відбудови міст після війни (на прикладі міста Київ)	152
<i>Нечай П.</i>	
Просторове планування та розвиток житлового фонду зруйнованих міст післявоєнної України.....	158
<i>Панченко К.</i>	
Вплив Радянського Союзу на просторове планування міст України	163
<i>Пастушок А.</i>	
Мілітаризм як ідеологічна складова автократичних режимів	166
<i>Перепелюк Є.</i>	
Місце спадщини радянського минулого у формуванні європейського образу міст України.....	173

Петренко Б. Проект штучного освітлення (схеми, методи) підземного простору.....	178
Підопригора В. Історичні приклади масштабної післявоєнної відбудови міської інфраструктури: уроки для України.....	193
Пристаи К. Дослідження та розбудова підземного простору на прикладі китайського міста Ченду.....	197
Проценко А. Соціальний захист працівників як складова формування європейського образу України	209
Сотникова С. Культурні цінності Криму в умовах російської окупації півострова	216
Стоянов О. Вирішення проблеми зберігання автотранспорту з використанням підземного простору (на прикладі міста Київ).....	221
Троценко Є. Вплив релігійних конфесій на розвиток інфраструктури міста Києва	245
Фесюк О. Європейські цінності українців під час воєнних дій	250
Фурман А. Економічна та екологічна безпека підприємств будівельної галузі в умовах війни	257
Харко К. Перспективи європейського вибору України.....	265
Хобта М. Вплив російсько-української війни на свідомість українських художників.....	273
Шевчук Т. Радянські будівлі: недоліки та шляхи удосконалення.....	276
Шинкар К. Вплив на розвиток міст та регіонів вимушеної міграції українців	280

*Дарія Локишук,
студентка ОП «Політичний менеджмент»
Київський національний університет будівництва і архітектури
Науковий керівник: д.п.н., проф. Перегуда Є.В.*

МЕДІА ЯК ІНСТРУМЕНТ ЄВРОПЕЙСЬКОЇ ІНТЕГРАЦІЇ

Актуальність теми зумовлена новими явищами, які ми спостерігаємо сьогодні – глобальні взаємодії народів, культур, цивілізацій, які зумовлені стрімким розвитком технологій. Ці явища, охоплюючи політичне, економічне середовище, також стрімко розвиваються в соціокультурних просторах (у інформаційному обміні, мистецтві, в бізнесі) ХХ століття, особливо його друга половина, багато в чому змінює співвідношення між традиційною й масовою культурами. Об'єктом цієї теми є вплив медіа та постійна наявність певних наративів і питань в інформаційному середовищі кожного українця який читає новини.

Місце, яке займає ЄС сьогодні у сфері міжнародних економічних відносин, його роль у світовій політиці, значні соціально-економічні досягнення свідчать про ефективність політичної філософії, обраної європейцями, а також стратегій, механізмів і методів інтеграції. Вихід ЄС на кордони з Україною вимушує нашу державу врахувати ряд нових особливостей двосторонніх відносин. Неоднозначне ставлення населення Сходу і Заходу України до проблематики європейської та євроатлантичної інтеграції – наслідок розколу суспільства, особливо в питанні геостратегічного вибору держави, і це закономірний історичний процес. Адже Україна лежить на перехресті різновекторних геополітичних інтересів, у безпосередній зоні суперечливого стратегічного трикутника “США-ЄС-Росія”.[1]. Наслідком тогочасних розбіжностей думок в українському суспільстві це пряма дія пропаганди Росії на території нашої країни, присутність сусідньої країни у політичному житті України, та медіапросторі. Але після внутрішньодержавних процесів 2013-2014 року, Революції Гідності;

початку війни, перебудувалося і українське суспільство вибравши спільний курс до європейських цінностей.

ЗМІ активно впливають на формування суспільної свідомості, на діяльність політичних лідерів та інститутів, використовуються як засоби ведення політичної боротьби, просування тих чи інших політичних проєктів. Одним з цих проєктів і є освітлення євроінтеграції, проблеми та її переваги, канал який вибере людина для перегляду може сформувати її бачення Європейського Союзу. Питання євроінтеграції дало підставу для рішення РНБО, щодо обмеження діяльності проросійських платформ та протидії дезінформації в бік ЄС[2]. Це підтверджує зацікавленість влади щодо напрямку розвитку, отже може свідчити про застосування певних засобів для підсилення або збереження настроїв українського населення щодо євроінтеграції. У демократичному режимі та суспільстві ЗМІ є компонентами політичної системи поряд із виконавчою владою, прозорим судом і їх навіть називають "четвертою владою", в розумінні "влада громадянського суспільства". Хоча це і образний вислів, але він свідчить, що преса – є частиною влади і має вплив. Але своєрідність насамперед у тому, що засоби масової інформації не можуть приймати рішень, зобов'язувати, наказувати, притягати до відповідальності. ЗМІ здійснюють свою управлінську роль у політичній системі шляхом дискурсу, критики й осуду різних політичних програм, платформ, ситуацій і пропозицій окремих осіб, громадських формувань, політичних партій й донесення позицій опозиційних партій до громадян. Медіа виконують роль свого роду громадського контролю. [3]. Сьогодні неможливо уявити політичний процес без діяльності радіо, телебачення, інтернету та ЗМІ загалом. Для більшості людей медіа є основним джерелом інформації про діяльність органів державної влади, події та процеси, що відбуваються в країні та світі. Тому, слід підкреслити, що будь-якого роду інформація, незалежно від того, якої сфери вона стосується, спрямовується не тільки на інформування населення, але й на формування ціннісних орієнтацій людини особисто і соціуму загалом.

Отже, медіа є одночасно і продуктом громадської думки, і силою, що її формує. Саме в цьому й полягає специфіка їх діяльності. Якщо ЗМІ транслюють думку інститутів демократії, політичних партій, груп тиску

і відтак підносять громадянське суспільство над державою, то є підстави говорити про розвинену демократичну державу. Якщо ж ЗМІ сліпо виконують бажання влади і намагаються підкорити громадянське суспільство державі, то це вже ознаки тоталітарного режиму. Наявність демократично організованих ЗМІ, здатних об'єктивно висвітлювати політичну ситуацію, є однією з важливих гарантій стабільності демократичної держави. [4] Але навіть в демократичній державі при довгому перебуванні певних наративів в медіапросторі вони можуть викликати зміни в суспільстві, як і негативні, так і позитивні. Вони можуть запобігти революції і в нашому питанні можуть об'легшити зміну політичного курсу держави без різкого зростання суспільних настроїв. Твердження про те, що свобода слова і діяльності ЗМІ є одним з найважливіших інститутів демократії - незаперечне. Теоретично свобода слова і незалежність мас-медіа в Україні є. Наприклад, стаття 2 Закону "Про друковані засоби масової інформації (пресу) в Україні" (1992) проголошує: "друковані ЗМІ є вільними"; зі статті 6 Закону України "Про телебачення і радіомовлення" (1993): "Втручання державних органів, органів місцевого самоврядування, їх посадових осіб, об'єднань громадян, окремих громадян у творчу діяльність телерадіоорганізацій, а також цензура, як контроль за ідеологічним змістом передач, забороняється" та інші. Але практика перших десятиліть незалежності доводить протилежне. Владні структури в Україні, найбільше державні адміністрації обласних і районних рівнів, запровадили контроль за діяльністю органів ЗМІ, будучи їх засновниками чи співзасновниками методом прихованого тиску і фіскальних важелів. Таким чином, наша держава зберігає значну присутність на ринку ЗМІ і має великий вплив на його формування, що не відповідає досвіду розвинутих демократій і створює потенційні можливості для маніпулювання громадською думкою. У демократичних країнах монополізації інформаційного простору державою або приватними компаніями протистоять суспільне телебачення, могутні опозиційні партії з власними ЗМІ або розвинута система кабельного телебачення. В Україні таких противаг немає, що також негативно впливає на демократичні процеси. Функції медіа в сучасних демократичних процесах України стрімко зростає, зараз

особливо важливий розвиток та рівень їх політичної культури. ЗМІ можуть приборкати політичний конфлікт у суспільстві та перетворити його на форму діалогу та співпраці між різними політичними силами. Розвинена демократія неможлива без поширення різних знань, поглядів, соціальних оцінок, без гарантії прав для всіх громадян, що і є функціями мас-медіа.

Отже, після змін в структурі українського суспільства у зв'язку зі подіями 2013-2014 рр., вибравши остаточний курс нашої держави почалась демократизація суспільства з ним і демократизація ЗМІ. Через те, що засоби комунікації грають велику роль у соціальному та політичному житті держави, їх можна числити до стовпів демократії, отже і до інституту держави.

Список використаних джерел

1. Артьомов І.В. Проблеми і перспективи входження України в Європейський Союз. *ЄВРОІНТЕГРАЦІЯ: УКРАЇНСЬКИЙ ВИМІР*. 2007. С. 43.
2. Про рішення Ради національної безпеки і оборони України від 15 жовтня 2021 року «Про Стратегію інформаційної безпеки»: Указ Президента України від 28.12.2021 р. №685/2021. URL: <http://surl.li/inquo> (дата звернення: 20.12.2022).
3. Мучник А.М., Ворона П.В. Роль засобів масової інформації у формуванні політичної системи (управлінський аспект механізму впливу). *Український науковий журнал ОСВІТА РЕГІОНУ*. URL: <https://social-science.uu.edu.ua/article/164> (дата звернення: 24.12.2022).
4. Турченко Ю. ЗМІ як впливовий чинник реалізації політичного процесу. *Політичний менеджмент*. 2007. URL: <http://surl.li/hwxuo> (дата звернення: 24.12.2022).

Підписано до друку 01.08.2023 р.
Формат 60x84/16. Папір офсетний.
Друк офсетний. Зам. № 78-292
Умов.-друк. арк. 11,5. Обл.-вид. арк. 11,9.
Тираж 80 прим.

Віддруковано ФО-П Шпак В. Б.
Свідоцтво про державну реєстрацію В02 № 924434 від 11.12.2006 р.
м. Тернопіль, бульвар Просвіти, 6/4. тел. 097 299 38 99.
E-mail: tooums@ukr.net

Свідоцтво про внесення суб'єкта видавничої справи до державного
реєстру видавців, виготовлювачів і розповсюджувачів видавничої продукції
ДК № 7599 від 10.02.2022 р.